

Estimatorii de credibilitate din modelul clasic al lui Bühlmann

Asist. Virginia ATANASIU
Catedra de Matematică, A.S.E. București

Articolul descrie modelul clasic de credibilitate al lui Bühlmann, relevând meritele de ordin practic pe care acesta le posedă; mai precis, sunt evidențiate reușitele înregistrate de Bühlmann pe plan actuarial, deosebit de importante pentru industria asigurărilor non-via. Modelul original al lui Bühlmann prezintă următorul inconvenient: deoarece implică un singur contract, estimatorul de credibilitate al respectivei prime nete conține parametrii de risc necunoscuți, ceea ce face imposibilă o cuantificare statistică din observații a rezultatului astfel obținut. Din acest considerent modelul inițial a fost ajustat, în sensul evaluării parametrilor de structură ai riscului, prin introducerea contractului într-un coleciv de contracte, toate oferind informații independente între ele despre distribuția riscului. Prin urmare, dacă se iau în considerare diferite contracte, fiecare cu aceiași parametrii de structură, atunci se pot estima măsurile respective, folosind trecutul statistic al contractelor. Astfel, rezultatele de credibilitate din modelul original al lui Bühlmann, interesante din punct de vedere pur teoretic, sunt valorificate cu condiția trecerii la modelul clasic al lui Bühlmann.

Cuvinte cheie: risc, variabile structurale, prim net de risc a unui contract, estimatori de credibilitate.

Modelul clasic al lui Bühlmann constă dintr-un portofoliu de k polițe (contracte) de asigurare identice și independente, aflate sub observație statistică un număr de t (≥ 2) ani. Riscul implicat de contractul j este notat cu X_j și asimilat cu o variabilă aleatoare nenegativă ($j = \overline{1, k}$). Parametrul riscului X_j este notat cu q_j și presupus variabilă aleatoare reală ($j = \overline{1, k}$); q_j este cunoscut și sub numele de variabilă aleatoare structurală a contractului. Denumirile acordate lui q_j , ($j = \overline{1, k}$), sunt justificate de faptul că acesta reprezintă variabila aleatoare ce descrie caracteristicile riscului luat în considerație. Variabilele observabile ale riscului X_j se notează cu $X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt}$ ($j = \overline{1, k}$). Este de la sine înțeles că $X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt}$ au toate aceeași distribuție ca și X_j ($j = \overline{1, k}$). Lucrăm în ipoteza că riscul pentru fiecare poliță este stabil în timp, ceea ce înseamnă că poate fi caracterizat prin aceeași valoare a parametrului de risc

q_j de-a lungul anilor de valabilitate ai contractului j ($j = \overline{1, k}$).

Prin urmare, acest model constă din variabilele aleatoare structurale q_j și variabilele aleatoare observabile X_{jt} , unde $j = \overline{1, k}$, iar $t = \overline{1, t}$, astfel încât putem afirma despre contractul j că este un vector aleator de componente: q_j (parametrul aleator de structură) și $X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt}$ (observațiile efectuate asupra poliței j), unde $j = \overline{1, k}$.

Deci, contractul

$$j = (q_j, X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt}) = (q_j, \underline{X}_j); j = \overline{1, k}.$$

Observație: $\underline{X}_j$ denotă vectorul observațiilor, adică vectorul de componente $X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt}$ ($j = \overline{1, k}$).

Așa după cum s-a menționat, contractele j , $j = \overline{1, k}$, (reprezentate de perechile $(q_j, \underline{X}_j)$, $j = \overline{1, k}$) sunt presupuse a fi independente și identic distribuite condițional, adică pentru fiecare contract j , $j = \overline{1, k}$, [și pentru $q_j = \theta_j$ fixat, variabilele

$X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt}$ sunt independente [i identic distribuite (condițional).

Ipoteza introdusă mai înainte, prin care vectorul observațiilor $\underline{X}_j$ are compo-

nentele independente condițional, dat fiind $c \setminus q_j = \theta_j$, implică următoarea egalitate:

$$F_{\underline{X}_j | \theta_j}(x_{j1}, x_{j2}, \dots, x_{jt} | \theta_j) = F_{x_{j1} | \theta_j}(x_{j1} | \theta_j) F_{x_{j2} | \theta_j}(x_{j2} | \theta_j) \dots F_{x_{jt} | \theta_j}(x_{jt} | \theta_j) \quad (1),$$

care descrie sau exprimă faptul că pentru un contract j cu parametrul de risc dat $q_j = \theta_j$, riscurile sunt independente (condițional) de la an la an ($j = \overline{1, k}$).

Observație: S-a notat cu $F_{\underline{X}_j | \theta_j}(\bullet | \theta_j)$ funcția de repartiție a vectorului aleator condițional $(\underline{X}_j | \theta_j)$, iar cu $F_{X_{jr} | \theta_j}(\bullet | \theta_j)$ funcția de repartiție a variabilei aleatoa-

re condiționate $(X_{jr} | \theta_j)$, unde $r = \overline{1, t}$.

~ntrucât:

$$(X_{jr} | \theta_j = \theta_j) \stackrel{(p)}{=} (X_j | \theta_j = \theta_j), \forall r = \overline{1, t} \quad (2),$$

rezultă că putem reprezenta valorile medii, respectiv varianțele acestor variabile aleatoare condiționate prin aceeași funcție $\mu(\bullet)$, respectiv $\sigma^2(\bullet)$, depinzând de q_j , dar independent de r , $r = \overline{1, t}$ [i anume:

$$\mu(\theta_j) = M(X_{jr} | \theta_j = \theta_j) = M(X_j | \theta_j = \theta_j), \forall r = \overline{1, t} \quad (3),$$

respectiv:

$$\sigma^2(\theta_j) = \text{Var}(X_{jr} | \theta_j = \theta_j) = \text{Var}(X_j | \theta_j = \theta_j), \forall r = \overline{1, t} \quad (4).$$

{irul de egalități (3) dă o cantitate ce semnifică prima netă de risc a contractului j , dacă parametrul de risc al acestuia (adică q_j) este egal cu θ_j .

Pentru modelul de faț, teoria credi-

bilității, așa după cum a fost dezvoltat de Bühlmann, are ca scop principal estimarea primei nete de risc a contractului j , dacă parametrul de risc al său este q_j , adică evaluarea lui:

$$\mu(q_j) = M(X_{jr} | q_j) = M(X_j | q_j), \forall r = \overline{1, t} \quad (5).$$

Estimatorii ce urmează a fi folosiți în acest sens sunt funcții de variabilele observabile, adică de componentele vectorului aleator $\underline{X}_j = (X_{j1}, X_{j2}, \dots, X_{jt})$, $j = \overline{1, k}$, determinate

astfel încât să minimizeze eroarea medie practică.

Prin urmare, estimarea lui $\mu(q_j)$ necesită rezolvarea problemei de minim:

$$\text{Min}_{g_j(\bullet)} M \{ [\mu(q_j) - g_j(X_{11}, \dots, X_{1t}, X_{21}, \dots, X_{2t}, \dots, X_{k1}, \dots, X_{kt})]^2 \} \quad (6),$$

unde $g_j(\bullet)$ este o funcție de observațiile X_{ir} , $i = \overline{1, k}$, $r = \overline{1, t}$, arbitrar.

Soluțiile pentru problemele de minim (6) tind să producă, mai degrabă, estimări nefavorabile, dacă într-adevăr ar putea fi găsite aceste soluții. Din acest motiv, este

practic să se determine aproximări ale soluțiilor optime prin restrângerea clasei de funcții admisibile $g_j(\bullet)$. Atunci când mulțimea de funcții admisibile $g_j(\bullet)$ este limitată, se obțin estimatori care sunt, în

general, mai puțin exact, dar adesea, mai ușor de calculat.

O alegere posibilă a funcțiilor $g_j(\bullet)$, $j = \overline{1, k}$, care determină prime ușor calculabile este:

$$g_j(X_{11}, \dots, X_{1t}, X_{21}, \dots, X_{2t}, \dots, X_{k1}, \dots, X_{kt}) = c_j + \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} X_{ir} \quad (7),$$

conducând la așa numitele rezultate de credibilitate liniar-neomogene.

În modelul clasic de credibilitate al lui Bühlmann, clasa de funcții $g_j(\bullet)$ este limitată la mulțimea de funcții liniare neomogene.

Observație: Deoarece, în cadrul modelului, toate contractele au în comun

faptul că varianțele lor sunt reprezentate prin aceleași funcții $\sigma^2(\bullet)$ de parametru riscului, iar riscurile contractelor sunt independente condițional în timp, rezultă pentru fiecare contract j , următoarea matrice de covarianțe a observațiilor din anii $r = \overline{1, t}$:

$$\text{Cov}(\underline{X}_j | \mathcal{P}_j) = I^{(t,t)} \sigma^2(\mathcal{P}_j) \quad (8),$$

unde $I^{(t,t)}$ indică matricea unitate de ordinul $(t \times t)$. Într-adevăr:

$$\begin{aligned} \text{Cov}(\underline{X}_j | \mathcal{P}_j) &\stackrel{\text{def}}{=} [\text{Cov}(X_{jr}, X_{jr'} | \mathcal{P}_j)]_{r, r' = \overline{1, t}} = \\ &= \begin{pmatrix} \text{Cov}(X_{j1}, X_{j1} | \mathcal{P}_j) & \text{Cov}(X_{j1}, X_{j2} | \mathcal{P}_j) & \dots & \text{Cov}(X_{j1}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) \\ \text{Cov}(X_{j2}, X_{j1} | \mathcal{P}_j) & \text{Cov}(X_{j2}, X_{j2} | \mathcal{P}_j) & \dots & \text{Cov}(X_{j2}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \text{Cov}(X_{jt}, X_{j1} | \mathcal{P}_j) & \text{Cov}(X_{jt}, X_{j2} | \mathcal{P}_j) & \dots & \text{Cov}(X_{jt}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} \text{Var}(X_{j1} | \mathcal{P}_j) & \text{Cov}(X_{j1}, X_{j2} | \mathcal{P}_j) & \dots & \text{Cov}(X_{j1}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) \\ \text{Cov}(X_{j1}, X_{j2} | \mathcal{P}_j) & \text{Var}(X_{j2} | \mathcal{P}_j) & \dots & \text{Cov}(X_{j2}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \text{Cov}(X_{j1}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) & \text{Cov}(X_{j2}, X_{jt} | \mathcal{P}_j) & \dots & \text{Var}(X_{jt} | \mathcal{P}_j) \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} s^2(\mathcal{P}_j) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & s^2(\mathcal{P}_j) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & s^2(\mathcal{P}_j) \end{pmatrix} = I^{(t,t)} s^2(\mathcal{P}_j), \end{aligned}$$

iar justificările sunt cele de mai jos:

$$\begin{aligned} \text{Cov}(X_{jr}, X_{jr'} | \mathcal{P}_j) &= M(X_{jr} X_{jr'} | \mathcal{P}_j) - M(X_{jr} | \mathcal{P}_j) M(X_{jr'} | \mathcal{P}_j) = \\ &= M(X_{jr}^2 | \mathcal{P}_j) - M^2(X_{jr} | \mathcal{P}_j) = \text{Var}(X_{jr} | \mathcal{P}_j) = \sigma^2(\mathcal{P}_j); j = \overline{1, k}; r = \overline{1, t} \\ \text{Cov}(X_{jr}, X_{jr'} | \mathcal{P}_j) &= M(X_{jr} X_{jr'} | \mathcal{P}_j) - M(X_{jr} | \mathcal{P}_j) M(X_{jr'} | \mathcal{P}_j) = \\ &= M(X_{jr} | \mathcal{P}_j) M(X_{jr'} | \mathcal{P}_j) - M(X_{jr} | \mathcal{P}_j) M(X_{jr'} | \mathcal{P}_j) = 0; \forall j = \overline{1, k}; \forall r < r'; r, r' = \overline{1, t}. \end{aligned}$$

Bühlmann introduce așa-numite parametrii de structură, notați: m , a s^2 [i de-

finiți după cum urmează:

$$m = M(X_{jr}) = M[\mu(\theta_j)]; a = \text{Var}[\mu(\theta_j)]; s^2 = M[\sigma^2(\theta_j)] \quad (9).$$

~n continuare prezent~m rezultatul ob~i-nut de Bühlmann privind estimatorii de credibilitate neomogeni:

Teorema 1. (Modelul clasic al lui Bühlmann): Se consider~ un portofoliu ca cel descris ~n diagrama 1.:

Contract:		<u>1...j...k</u>	
Variabila de structur~:		q_i	
Variabilele observabile:	d	1	X_{j1}
	u	2	X_{j2}
	r	.	.
	a	.	.
	t	.	.
	a	t	X_{jt}
[ani]			

Diagrama 1.: Modelul clasic al lui Bühlmann

Dac~ ambele ipoteze (B1) [i (B2) sunt adev~rate, unde:

(B1) $M(X_{jr}|\theta_j) = \mu(\theta_j), \text{Cov}(X_{jr}|\theta_j) = \sigma^2(\theta_j)I^{(t,t)}, j = \overline{1,k}$
 [i (B2) contractele $j = 1, \dots, k$ sunt independente, variabilele $q_1, \dots, q_k$ sunt

identic distribuite, iar observa~iile $X_{jr}, j = \overline{1,k}, r = \overline{1,t}$ au varian~a finit~, atunci estimatorii optimi (~n sensul celor mai mici p~trate) liniari neomogeni M_j^a ai lui $\mu(\theta_j), j = \overline{1,k}$, sunt:

$$\mu(\hat{\theta}_j) = M_j^a = (1-z)m + zM_j \quad (10).$$

Aici $M_j = \overline{X}_j = \frac{1}{t} \sum_{s=1}^t X_{js}$ indic~ estimatorul individual pentru $\mu(\theta_j)$. Factorul de credibilitate z rezultat (care figureaz~ ~n estimatorul de credibilitate

“ajustat” M_j^a este: $z = at / (s^2 + at)$ (11).

Demonstra~ie: Pentru fiecare $j = \overline{1,k}$ avem de solu~ionat problema de minim urm~toare:

$$\min_{\substack{c_j, c_{jir}, \\ i=\overline{1,k}, \\ r=\overline{1,t}}} M \left\{ \left[\mu(\hat{\theta}_j) - c_j - \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} X_{ir} \right]^2 \right\} \quad (12).$$

~ntruc~t (12) reprezint~ o problem~ de minimizare a unei forme p~tratice pozitiv definite, este suficient s~ g~sim o solu~ie a ei, anul~nd toate derivatele

par~iale de ordin I ale acesteia. Impun~nd condi~ia ca: $\frac{\partial f}{\partial c_j} = 0$ (13), unde:

$$f = f(c_j, c_{jir}, i = \overline{1, k}, r = \overline{1, t}) \stackrel{\text{def}}{=} M \left\{ \left[\mu(\cdot)_j - c_j - \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} X_{ir} \right]^2 \right\},$$

rezultă o ecuație în necunoscuta c_j , care, prin rezolvare, conduce la expresia (14) pentru c_j , [i anume:

$$c_j = m \left(1 - \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} \right) \quad (14).$$

$$\underset{\substack{c_j, c_{jir}, \\ i=\overline{1, k}, \\ r=\overline{1, t}}}{\text{Min}} M \left\{ \left[\mu(\cdot)_j - m - \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} (X_{ir} - m) \right]^2 \right\} \quad (15).$$

Impunând condițiile: $\frac{\partial f}{\partial c_{jir}} = 0$ (16) pentru $i = \overline{1, k}; r = \overline{1, t}$ se obțin ecuațiile:

$$\text{Cov}[\mu(\cdot)_j, X_{ir}] = \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} \text{Cov}(X_{ir}, X_{ir}) \quad (17).$$

Formula de calcul a covarianței riscurilor independente condițional pentru un contract este:

$\text{Cov}(X_{jq}, X_{jr}) = a + \delta_{rq} s^2 \quad \forall r, q = \overline{1, t}$, (18), iar formula de calcul a covarianței din-tre prima netă de risc a unui contract [i riscurile independente condițional ale acestuia este:

$$\text{Cov}(\mu(\cdot)_j, X_{jq}) = a, \quad \forall q = \overline{1, t} \quad (19).$$

Ținând seama de relațiile (18) și (19), sistemul (17) devine, în cazul $i = j$, echivalent cu următorul:

$$a = \sum_{r=1}^t (a + \delta_{rr} s^2) c_{jir}, \quad r = \overline{1, t} \quad (20),$$

care, prin rezolvare, conduce la:

$$c_{j1} = c_{j2} = \dots = c_{jt} = a / (s^2 + at) = z / t; \quad j = \overline{1, k} \quad (21).$$

În cazul $i \neq j$, sistemul (17) se scrie astfel:

$$0 = \sum_{r=1}^t c_{jir} (a + \delta_{ir} s^2), \quad r = \overline{1, t} \quad (22),$$

de unde rezultă imediat că: $c_{jir} = 0, \forall r = \overline{1, t} (i \neq j)$ (23).

Din relațiile (14), (21) și (23) se obține pentru c_j formula: $c_j = (1 - z)m$ (24). Dacă în expresia:

$$\mu(\cdot)_j = M_j^a = c_j + \sum_{i=1}^k \sum_{r=1}^t c_{jir} X_{ir} \quad (25),$$

a estimatorului optim liniar neomogen pentru prima netă de risc a contractului j , înlocuim coeficienții $c_j, c_{jir}, i = \overline{1, k}, r = \overline{1, t}$ cu valorile acestora determinate anterior (21 și 23), atunci se verifică faptul că egalitățile (10) reprezintă primele de credibilitate din modelul clasic al lui Bühlmann.

Observație: Estimatorii (10) determină în cadrul acestui model conțin trei parametri necunoscuți, [i anume: a, s^2 și m . Pentru a putea folosi rezultatele teoremei 1 trebuie să estimăm caracteristicile de protofoliu menționate (mai precis, să le înlocuim cu estimațiile lor în formulele (10)). Deoarece contractele sunt incluse într-un colectiv de contracte identice, dispunem de mai multe observații referitoare la parametrul de risc, întrucât este posibil să atribuim estimatori nedepășăți parametrilor structurali implicați.

Bibliografie

1. **Goovaerts, M.J., Kass, R., Van Heerwaarden, A.E., Bauwelinckx, T., Insurance Series, volume 3, Effective actuarial methods**, University of Amsterdam, The Netherlands (1990).
2. **Pentikainen, T., Daykin, C.D., Pesonen, M., Practical Risk Theory for Actuaries**, Universite Pieere et Marie Curie (1990).
3. **Sundt, B., An Introduction to Non-Life Insurance Mathematics**, Veröffentlichungen de Instituts für Versicherungswissenschaft de Universität Mannheim Band 28 (1984 VVW Karlsruhe).